

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205988
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:1113205988.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v právnej veci žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Ul. 29. Augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti žalovanému: S. P., nar. XX.XX.XXXX, U. XX, Q., o zaplatenie 663,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 23Cb/48/2013-177 zo dňa 04.05.2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z r u š u je a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 eur, keď vo zvyšnej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak na základe vykonaného dokazovania k návrhu, ktorým žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 663,88 eur titulom nedoplatku za vedenie účtu majiteľa za rok 2008 a rok 2009, keď cena služby bola vypočítaná v súlade s platným a schváleným cenníkom. Žalobca poukazoval na to, že v roku 2008 a 2009 viedol žalovanému účet majiteľa cenných papierov, na ktorom evidoval cenné papiere a poskytol mu službu „CD 55“ za vedenie účtu majiteľa cenných papierov, na základe čoho mu fakturoval poplatky v zmysle Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR. Odplatu za vedenie účtu majiteľa cenných papierov je žalobca oprávnený stanoviť s poukazom na prevádzkový poriadok schválený NBS, ktorý je záväzný tak pre žalobcu ako aj pre žalovaného. Prevádzkový poriadok je verejne prístupný a preto bolo v záujme žalovaného, aby sa s nim oboznámil.

3. Žalobca uviedol, že dňa 25.04.1993 bol Strediskom cenných papierov SR, a.s. zriadený účet majiteľa cenných papierov vedený na žalovaného. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol podľa § 56 zák. č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, podľa ktorého bol žalobca povinný evidovať zaknihované cenné papiere a v zmysle ustanovenia § 57 cit. zákona a viesť evidenciu zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov cenných papierov. V roku 2004 žalobca nadviazal na činnosť Strediska cenných papierov SR a.s. a v 2008 a 2009 viedol žalobca žalovanému účet č. 970029097641. Nesúlad medzi číselným označením účtu, vznikol v dôsledku splnenia povinnosti žalobcu vyplývajúcej z § 173g zák. č. 209/2007 Z.z. Vzťah medzi stranami sporu sa riadi zákonom o cenných papieroch a v neupravených otázkach ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalovaný ako majiteľ cenných papierov nimi disponoval za účelom dosiahnutia zisku. Podľa § 99 zák. č. 566/2001 Z.z. žalobca eviduje zaknihované cenné papiere, ktorú činnosť vykonáva za odplatu, ktorú žalovanému fakturoval ako poplatok za vedenie účtu majiteľa cenných papierov pre službu CD-55 podľa platného Cenníka, ktorý je schvaľovaný dozornou radou žalobcu a v zmysle Prevádzkového poriadku, ktorý je podľa ustanovenia § 103 schvaľovaný Národnou bankou Slovenska. Výška poplatku bola stanovená v závislosti od objemu cenných papierov evidovaných na účte majiteľa v rozhodnom období. O spoplatnení vedenia účtu majiteľa boli klienti mediálne informovaní v čase zmeny spôsobu vedenia evidencie a prečíslovania

účtov. I keď žalovaný uvádza, že bol vlastníkom cenných papierov bez hodnoty, tieto si naďalej ponechal, hoci mal od roku 2009 možnosť ich bezodplatného prevodu na Fond národného majetku SR, čo neurobil, preto sa nemôže zbaviť povinnosti zaplatiť odplatu za vedenie účtu.

4. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 23Cb/48/2014-79 zo dňa 12.11.2014 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu ako i nahradiť trovy konania.

5. Na základe odvolania žalovaného bol v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie uznesením odvolacieho súdu č.k. 21Cob/41/2015-156 zo dňa 30.11.2015 zrušený a vrátený na ďalšie konanie vzhľadom na žalobcom vznesenú námietku premlčania uplatňovaného nároku v odvolacom konaní, ktorou sa musel súd prvej inštancie z dôvodu zabezpečenia dvojinštančnosti konania vyporiadať a opäť o veci rozhodnúť.

6. Súd prvej inštancie na základe pokynu odvolacieho súdu a s poukazom na vykonané dokazovanie o veci opäť rozhodol a skonštatoval, že na právny vzťah medzi stranami sporu sa aplikuje právna úprava premlčania podľa Obchodného zákonníka, ktorá začína plynúť odo dňa kedy sa právo mohlo uplatniť na súde. Z faktúry č. 8000002170 na úhradu poplatku za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2008 vo výške 331,94 eur (10.000,-Sk) je preukázané, že pohľadávka žalobcu sa stala splatnou dňa 28.02.2009. Strany sporu ale dohodu o splatnosti záväzku neuzatvorili, preto súd skonštatoval, že nárok na odplatu za rok 2008 si žalobca mohol uplatniť najskôr dňa 01.01.2009 a tak od 02.01.2009 začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula 02.01.2013. Žaloba bola podaná na súde dňa 25.02.2013, čo je po uplynutí premlčacej lehoty určenej podľa § 397 Obchod. zák., podľa ktorého premlčacia doba je štvorročná a tak prvoinštančný súd nárok na odplatu za rok 2008 z dôvodu premlčania zamietol.

7. Z faktúry č. 9000001982 súd zistil, že žalobca fakturoval žalovanému za vedenie účtu majiteľa za rok 2009 sumu vo výške 331,94 eur. Voči tomuto nároku ale námietka premlčania nebola vznesená dôvodne, pretože premlčacia doba začala plynúť dňom 02.01.2010. Žalobca zmenu návrhu týkajúcu sa tohto nároku doručil na súd dňa 27.11.2013, teda ešte pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby. Žalovaný si povinnosť zaplatiť odplatu za vedenie účtu majiteľa za rok 2009 nesplnil a žaloba bola podaná včas, súd návrhu v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť odplatu za vedenie účtu v roku 2009.

8. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní sa v rámci svojej činnosti zaoberal všetkými z konania vzídenými skutočnosťami, tieto vyhodnotil a rozhodol s tým, že námietku premlčania vyhodnotil a čiastočne akceptoval, k čomu odkázal na právnu úpravu uvedenú v § 269 ods. 2, § 340 ods. 1, § 391 ods. 1, § 397 Obchod. zák. v spojení s § 56 ods. 1 písm. a), § 57 zák. č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v spojení s § 99 ods. 3, 8 zák. č. 566/2001 Z.z.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ale vzhľadom k tomu, že žalobca mal úspech len čiastočný, žiadnemu náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. V odvolacích dôvodoch zdôraznil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v rozpore s právom, pretože súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, nevzal do úvahy všetky námietky, ktoré vznášal, ani predkladané dôkazy, a tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, kedy je popierané základné právo žalovaného. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému odvolateľovi uložená povinnosť zaplatiť istinu vo výške 331,94 eur za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2009 odvolateľ označil za vytváranie nebezpečného precedensu, pretože žalobca vedie viacero sporov voči majiteľov účtov vedených Centrálnym depozitárom cenných papierov a jeho predchodcom Strediskom cenných papierov SR, a.s., ktoré boli zriadené na základe účasti v kupónovej privatizácii. Spoplatnenie vedenia účtov žalobcom za roky 2008 a 2009 označil za poškodzovanie jeho osoby schválením neprimeranej odmeny za vedenie účtu, čo označil za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Poplatok, ktorý si účtuje žalobca označil za neúmerne vysoký, ktorý vysoko prekračuje odmenu iných subjektov poskytujúcich podobné služby, i preto Cenník, ktorý bol schválený a z ktorého žalobca vychádza je vysoko diskriminačný, čo tvrdil i pred súdom prvej inštancie, ktorý sa ale s touto námietkou dôsledne nevyporiadal a odôvodnenie odborne nezdôvodnil, z hľadiska posúdenia, či výška takéhoto poplatku je súladná so zákonom. Odvolateľ namietal posudzovanie záväzkový vzťah medzi ním a žalobcom ako záväzok povahy obchodnoprávnej, pretože nie je podnikateľom ale

fyzickou osobou, s cennými papiermi neobchodoval a preto má byť vzťah medzi ním a Centrálnym depozitárom cenných papierov SR a.s. posudzovaný ako voči spotrebiteľovi. Z Obchodného zákonníka ani nevyplýva, aby y vzťah medzi žalobcom a majiteľom účtu cenných papierov mal byť podriadený právnej úprave uvedenej v Obchodnom zákonníku, záväzkový vzťah nesie znaky spotrebiteľskej zmluvy, preto sa musia naňho vzťahovať ustanovenia Občianskeho zákonníka i v časti týkajúcej sa nárokov premlčania. Ďalej zdôraznil, že žalobca mu od svojho vzniku neposlal výpis z účtu, hoci mu to prikazuje zákon. Zotrvával na názore, že vec sa mala posudzovať podľa Občianskeho zákonníka a to s poukazom na ust. § 101 Obč. zák., podľa ktorého je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zdôraznil, že právo žalobcu na úhradu za vedenie účtu nepopiera, ale odmena sa mu zdá privysoká, prípadne, aby súd určil výšku poplatku za roky 2008 a 2009 spôsobom, ako tomu je pre rok 2010, t.j. 20,- eur. Cena, ktorú si teda žalobca uplatňuje a ktorú súd prvej inštancie akceptoval nie je cenou obvyklou. Na podporu dôvodov uvedených v odvolaní priložil k odvolaniu i rozhodnutie Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Bratislave, vydané v podobných veciach, keď uvedené súdy vec posudzovali podľa právnej úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku.

11. K odvolaniu sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 12.07.2016, ktorý navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Vo vyjadrení zdôraznil, že s odvolaním žalovaného sa nestotožňuje, poukazuje na to, že prvoinštančný súd sa v argumentácii pre správnosť svojho rozhodnutia presvedčivo vypořiadal so všetkými tvrdenými skutočnosťami a závery, ku ktorým dospel, sú v súlade so skutkovými zisteniami. V predmetných rokoch žalobca viedol žalovanému účet, na ktorom evidoval cenné papiere, preto mu fakturoval i poplatky za vedenie účtu majiteľa cenných papierov a vychádzal z ceny služby CD-55 vypočítanej v zmysle schváleného Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. v znení neskorších dodatkov, ktorý bol schválený dozornou radou v zmysle Prevádzkového poriadku, ktorý je podľa § 103 ZoCP schválený NBS, ktorý je záväzný pre právnické osoby a fyzické osoby, ktorým centrálny depozitár cenných papierov zriadil účty majiteľov podľa § 105 a § 164 ZoCP. Výška poplatku bola stanovená v závislosti od objemu cenných papierov evidovaných na účte majiteľa v rozhodnom období. Okrem toho žalobca nie je výhradný poskytovateľ tejto služby a ak klient mal za to, že iný subjekt mu túto službu poskytne za výhodnejších podmienok, mohol tak urobiť. Výškou poplatku sa v obdobnom spore zaoberal i Krajský súd v Trenčíne, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/86/2015 v rozhodnutí vydanom dňa 05.04.2016 jednoznačne skonštatoval, že žalobca pri určení výšky poplatku neporušil žiaden právny predpis, postupoval v súlade so zákonom. Žalovaný sa stal majiteľom cenných papierov na základe privatizácie, čo je nesporné, na základe čoho mu vznikla v zmysle § 56 ods. 1 písm. a) v spojení s § 57 a § 58 ods. 1 zák. č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch povinnosť zriadiť účet majiteľa cenných papierov, ktorú povinnosť si žalobca splnil a na základe zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch zriadil podľa § 164a ods. 4 účet majiteľa cenných papierov podľa § 105 cit. zák. Práve uvedené ustanovenie určuje, že právne vzťahy týkajúce sa účtu majiteľa cenných papierov sa spravujú zákonom o cenných papieroch a Obchodným zákonníkom, z čoho vyplýva, že zmluvy týkajúce sa cenných papierov bez ohľadu na druh subjektov sú zmluvami obchodnoprávnymi, čo vyplýva i zo samotnej povahy cenného papiera a zákon nerozlišuje medzi majiteľmi účtov v závislosti od výkonu podnikateľskej činnosti a preto žalobca aplikuje právnu úpravu Obchodného zákonníka i v prípade majiteľov účtov, ktorými sú nepodnikatelia - fyzické osoby. Rozhodujúcim subjektom je síce pri právnej úprave, na ktorú sa Obchodný zákonník vzťahuje podnikateľ, ale zákon pripúšťa rozšírenie jeho pôsobnosti i na nepodnikateľov. Rovnako sa v zmysle právnej úpravy účinnej v čase zriadenia účtu žalovanému na právny vzťah aplikovala právna úprava zák. č. 600/1992 Zb. a Obchodný zákonník, rovnako ako to vyplýva aj z právnej úpravy uvedenej v § 105 ods. 5 zák. č. 566/2001 Z.z. Žalobca na podporu uvedeného názoru poukázali i na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, ktoré obšírnym spôsobom definuje vzťah medzi žalobcom a jeho klientmi pri vedení účtu ako vzťah obchodnoprávny a v závere zdôraznil, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným nevznikol na základe zmluvy, preto ho nemožno posudzovať podľa právnej úpravy o spotrebiteľských zmluvách ako žiada odvolateľ, pretože k žiadnej zmluve v zmysle § 43 Obč. zák. medzi stranami nedošlo, právny vzťah vznikol výlučne na základe zákona o cenných papieroch, ktorý je i dôvodom vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotiť podľa Obchodného zákonníka.

12. Dňa 18.08.2016 bol odvolaciemu súdu prostredníctvom Okresného súdu Trnava doručené podanie žalovaného zo dňa 10.08.2016, ku ktorému pripojil zápisnicu z pojednávania vedeného na Okresnom súde Bratislava I zo dňa 14.06.2016 v konaní pod sp. zn. 17C/22/2013. Dňa 28.10.2016 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie odvolateľa k vyjadreniu žalobcu zo dňa 25.10.2016, ktoré označil ako dodatok k odvolaniu, k čomu predchádzalo jeho osobné prevzatie vyjadrenia k odvolaniu podaného

žalobcom v Informačnom centre Krajského súdu v Trnave, v spise evidovaným na č.l. 202-208, čo preukazuje úradný záznam zo dňa 10.10.2016 (č.l. 228), z toho dôvodu odvolací súd uvedené vyjadrenie k odvolaniu odvolateľovi na podanie odvolacej repliky nepovažoval za potrebné opakovane doručovať.

13. Odvolateľ vo vyjadrení zo dňa 28.10.2016, ktoré označil ako dodatok k odvolaniu opätovne poukázal na to, že žalobca zneužil svoje dominantné postavenie a takéto konanie je zakázané, pretože mu nebola oznámená žiadna zmena súvisiaca so spoplatnením účtu, pričom od roku 2004-2008 bol účel vedený bezplatne a za rovnaký účet RM-S Market platil sumu 10,- eur, preto poplatky, ktoré od neho žalobca žiada označil za neprimerané.

14. Dňa 28.10.2016 bolo odvolaciemu súdu súčasne doručené i vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu podané k odvolaniu žalovaného - odvolacia duplika, ktorým opätovne zdôraznil, že s jeho obsahom nesúhlasí, označil ho za nemorálne konanie a nezmyselnú výšku poplatkov vyplývajúcu z cenníka žalobcu, ktorý je založený na výpočte nominálnej hodnoty bezcenných cenných papierov, ktoré získal z kupónovej privatizácie za rozpor s dobrými mravmi. Odvolateľ ešte citoval právnu úpravu § 105 ods. 5 ZoCP, právnu úpravu komisionárskej zmluvy o obstaraní, kúpy alebo predaja cenného papiera, trval na tom, že súdny spor sa mal viesť podľa Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 101 Obč. zák., kde je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Samotné konanie označil za podvodné s cieľom získať majetkový prospech na strane žalobcu, ktorý zneužil svoje dominantné postavenie zo zákona, cenník, z ktorého žalobca vychádzal je diskriminačný voči majiteľom účtov cenných papierov a nebol ani upozornený na spoplatnenie účtu. Samotné konanie zo strany žalobcu a rozhodnutie súdu označil za páchanie bezprávia, preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol. Súčasťou odvolacej dupliky boli i prílohy, ktoré obsahovali kópiu zmluvy medzi žalovaným a RM-S Market o.c.p., a.s., komisionárskej zmluvy, ktorú mal žalovaný uzatvorenú s UniCredit Bank a.s., Bratislava, Cenník Centrálného depozitára, sadzobník úhrad vecných nákladov vo verzii k 01.01.2016, stanovisko NBS k jeho žiadosti o informácie k Cenníku služieb, i k tomu predchádzajúce žiadosti, zoznam emitentov a emisií, s ktorými sa končí obchodovanie na voľnom trhu B a kópia rozsudku KS Prešov sp.zn. 9Co/110/2014.

15. Dňa 30.05.2017 bolo odvolaciemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25.05.2017, ktorým poukázal na právnu úpravu vyplývajúcu zo zák. č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch a znenie zák. č. 566/2001 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.01.2002 s tým, že žalovaného nie je možné v žiadnom prípade označovať za spotrebiteľa, nakoľko vzťah medzi stranami sporu je výlučne vzťahom obchodnoprávnym, na ktorý sa teda nemôže vzťahovať právna úprava žalovaného ako spotrebiteľa, keď zmluvný vzťah medzi majiteľmi účtov cenných papierov a žalobcom nevznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy, ale bol zriadený zákonom, žalovaný tak nespĺňa legálnu definíciu spotrebiteľa, žalobca nie je dodávateľom, pričom majitelia účtov nenadobudli veci bežnej spotreby, ale rozhodli sa zhodnocovať svoje finančné prostriedky investíciou na kapitálovom trhu práve nadobudnutím cenných papierov, ktoré investície dávajú nadobúdateľom možnosť spolupôsobiť na správe spoločnosti, čo samo o sebe tým vylučuje postavenie spotrebiteľa. Žalobca nezneužíva svoje dominantné postavenie ako uvádza odvolateľ, pretože nie je jediným poskytovateľom tejto služby a zápisnica z Okresného súdu Bratislava II, ktorú poskytol odvolateľ v rámci podaného odvolania nemôže byť vzatá do úvahy, pretože nebolo v danej veci právoplatne rozhodnuté, preto dôkazy a rozhodnutia, ktoré predložil odvolateľ označil žalobca za zavádzajúce.

16. Odvolací súd o odvolaní rozhodol podľa zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) účinnom od 01.07.2016, ktorý nahradil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Z prechodných ustanovení zák. č. 160/2015 Z.z. obsiahnutých v ust. § 470 ods. 1 a 2 C.s.p. vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Uvedené znenie prechodných ustanovení znamená, že nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikácie procesnoprávných noriem, čo znamená, že sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti nového zákona. Krajský súd konajúci ako súd odvolací rešpektuje stav, ktorý zodpovedá princípu právnej istoty a legitímnemu očakávaniu strán, že ich vec bude posúdená podľa predpisov platných v čase vykonania procesných úkonov a rozhodnutia súdu v danej veci ako i začatého odvolacieho konania s tým, že poukazuje na článok 2 ods. 1, 2 a článok 3 ods. 1 Základných princípov zák. č. 160/2015 Z.z., v súvislosti s potrebou podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. aplikovať tie ustanovenia nového procesného predpisu, ktoré boli v čase rozhodovania použiteľné na

dané konanie, ale nemohol opomenúť ani ustanovenia O.s.p., z ktorých vychádzal súd prvej inštancie a odvolatelia v čase podania odvolaní.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia (§ 356 písm. b) C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

18. Podľa § 470 C.s.p.

(1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

19. Podľa § 389 C.s.p.

1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

(2) Ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

20. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie vecnej správnosti výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktorý musí vychádzať zo správne zisteného skutkového stavu, správnej aplikácie a interpretácie príslušnej hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav, pri dodržaní ustanovení procesného predpisu.

21. Odvolací súd preskúmaním procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní nezistil, že by bolo zaťažené vadami, ktoré by zakladali dôvody pre zrušenie rozhodnutia uvedené v ust. § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p., ale vzhľadom na obsah odvolania sa odvolací súd zameral na hodnotenie dôkazov, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal a ktoré vyústili do nesprávnych skutkových zistení, výsledkom ktorých je nesprávne právne posúdenie veci.

22. Základnou otázkou, ktorá je pre rozhodnutie podstatná je určenie právneho režimu hmotného práva, podľa ktorého sa má vzťah medzi žalobcom a žalovaným vzniknutý z pohľadávky žalobcu voči žalovanému za vedeniu účtu majiteľa cenných papierov za rok 2009 (keď nárok na úhradu za rok 2008 už bol z dôvodu premlčania právoplatne zamietnutý) posudzovať.

23. V poradí prvé rozhodnutie vydané v tomto konaní súdom prvej inštancie (č.l.79) bolo odvolacím súdom z dôvodu vznesenej námietky premlčania, ktorou sa prvoinštančný súd do vydania uvedeného rozhodnutia nezaoberal, ale ani nemohol, pretože táto námietka bola vznesená až v odvolacom konaní, zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe tohto postupu súd prvej inštancie časť nároku uplatneného žalobcom za vedenie účtu majiteľa cenných papierov zamietol

z dôvodu oprávnenej námietky premlčania, keď vychádzal z ust. §397 Obchod. zák. a vzťah medzi stranami sporu posudzoval ako nárok, na ktorý sa aplikuje Obchodný zákonník s poukazom na § 269 ods.2 Obchod. zák.

24. Nakoľko právny vzťah medzi stranami sporu bol jednotlivými súdmi posudzovaný rôzne, a to raz podľa Občianskeho zákonníka a raz podľa Obchodného zákonníka, čím sa rozdielne posudzovala i premlčacia lehota, bolo obchodným kolégiom NS SR prijaté stanovisko založené na názore, podľa ktorého ust. § 105 ods.5 ZoCP presne určuje okruh vzťahov, ktoré sa subsidiárne podriaďujú Obchodnému zákonníku a analogické použitie takéhoto odkazu na iné vzťahy, ktoré v ňom uvedené zákonné podmienky nespĺňajú je nepripustné. Z uvedeného tak vyplynulo, že vzťah medzi žalovaným a žalobcom nie je záväzkom, na ktorý by sa mohla právna úprava uvedená v ust. § 105 ods.5 ZoCP použiť, daný právny vzťah medzi stranami sporu nevznikol na základe zmluvy ale zo zákona, pričom žalovaný nie je subjektom, ktorý by naplňal znaky podnikateľa, z toho dôvodu nemožno na daný vzťah aplikovať právnu úpravu premlčania ako je uvedená v Obchodnom zákonníku, ale je potrebné túto otázku posúdiť výlučne z hľadiska všeobecnej právnej úpravy, ktorou je Občiansky zákonník.

25. V súvislosti s týmto záverom odvolací súd odkazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Obdo 42/2015 zo dňa 08.06.2016, ktorým je uvedená otázka vyriešená a z ktorého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že právna úprava, na ktorú poukazoval žalobca v spojení s § 105 ods.5 ZoCP je nepoužiteľná vo vzťahu k fyzickej osobe - žalovanému.

26. S poukazom na vyššie uvedený právny názor vychádzajúci zo záverom prijatých právnu autoritou odvolací súd musel rozsudok súdu prvej inštancie v časti uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 331,94 eur z dôvodu podľa § 389 ods.1 písm. c/ C.s.p. zrušiť a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie vzťah medzi stranami sporu posúdi z hľadiska uplatnenej námietky premlčania podľa právnej úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku, pričom pri posudzovaní plynutia lehoty vezme do úvahy zmenu petitu zo dňa 22.11.2013, ktorou žalobca návrh rozšíril na poplatok za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2009 a o veci opäť rozhodne. v novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania (§396 ods.3 C.s.p.).

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).